

PAPER WORLD

Guy Lec|ef

PAPER WORLD

Guy Lec|ef

Author

Ivo Pauwels

Photography

Raf Beckers

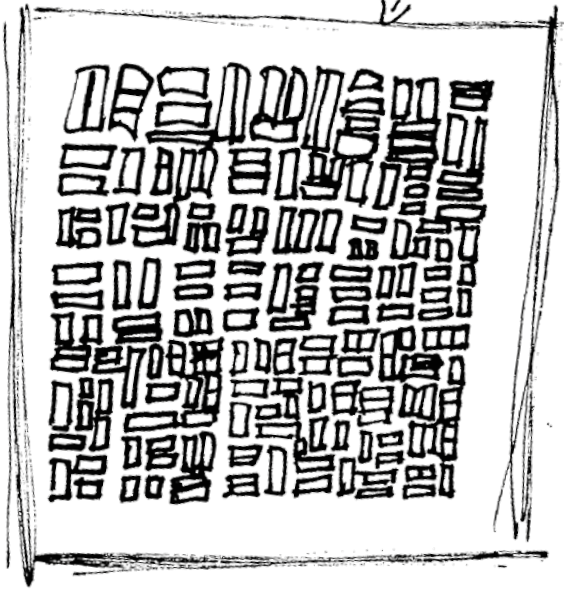
Essential, original, material, sensible. Those are the main characteristics of Guy Leclef's work. A genuine artist, constantly searching for the truth, he allows us to discover objects and structures as they really are. His collages always contain a touch of humor, a kind and subtle reminder of our daily life. With his book compositions he strives to put order amidst chaos. Adding colors only perpetrates his quest for harmony and peacefulness. As such, his creations will not leave us untouched.

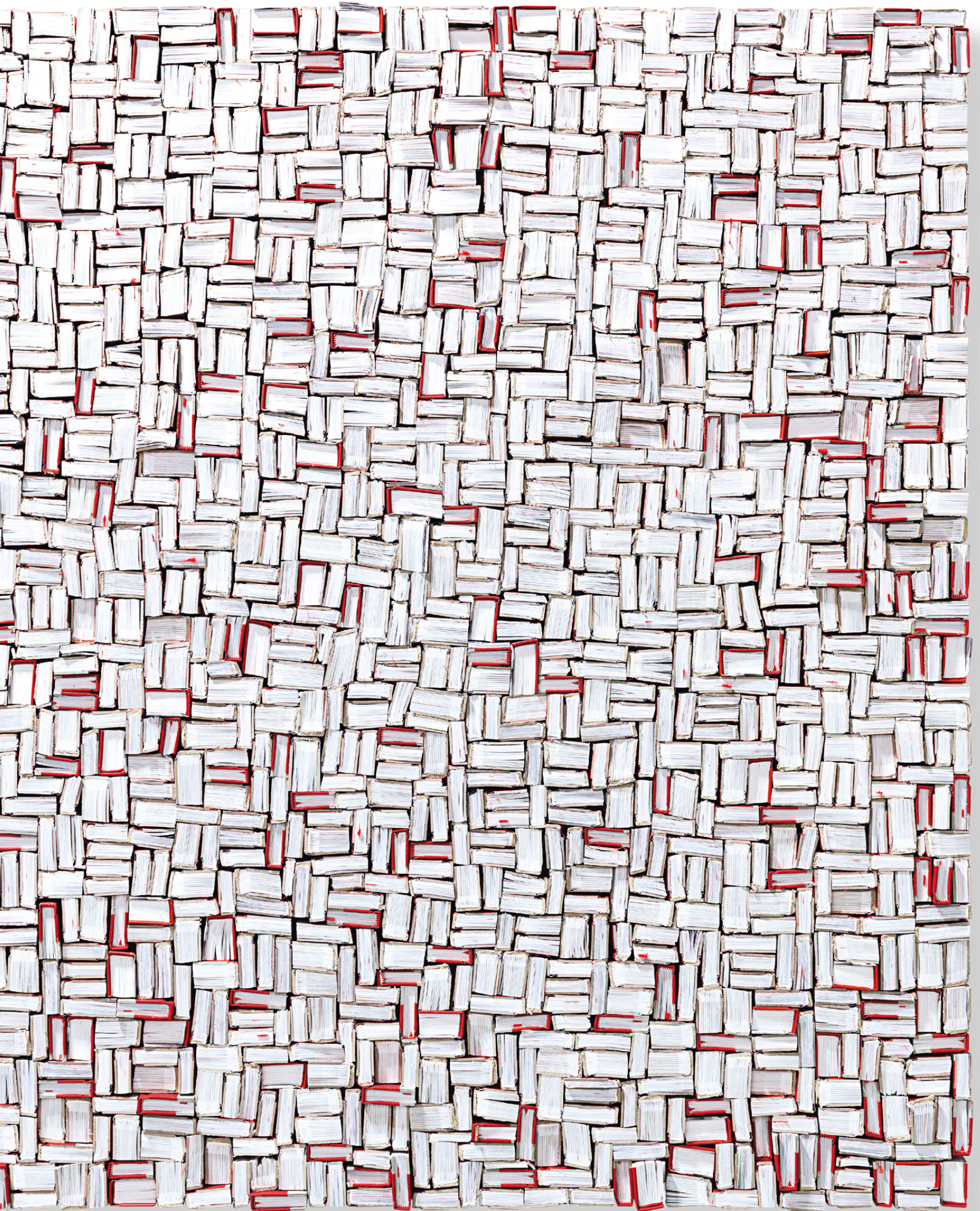
Essentie, oorsprong, materie & gevoelens zijn karakteristieken van het werk van Guy Leclef. Kunstenaar in hart en ziel, altijd op zoek naar het essentiële, laat hij ons objecten en structuren ontdekken zoals ze zijn. Zijn collages verbergen altijd een dosis humor, een knipoog naar ons dagelijks leven. Zijn boek-composities verwijzen naar de orde te midden van de wanorde. Zijn kleuren zoeken naar harmonie. Autodidact, nieuwsgierig en altijd op zoek naar de reële waarden, zijn eigenschappen dankzij dewelke zijn werken ons zeker niet onverschillig laten.

Essence, origine, matière, sensibilité sont les caractéristiques de l'œuvre de Guy Leclef. Artiste dans l'âme, toujours à la recherche de la vérité, il nous fait découvrir des objets et des amalgames surprenants, insolites, basiques, primaires et dépouillés. Ses collages hétéroclites sont empreints de pointes d'humour et de clins d'oeil subtils à notre quotidien. Ses compositions « livresques » nous rappellent l'ordre dans le désordre. Des touches de couleur discrètes contribuent à l'harmonie de l'ensemble. C'est un autodidacte à la recherche des valeurs essentielles, ses œuvres en sont l'illustration.

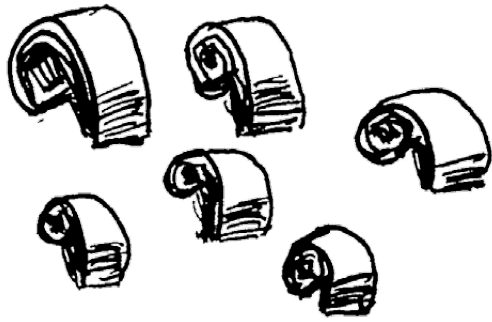
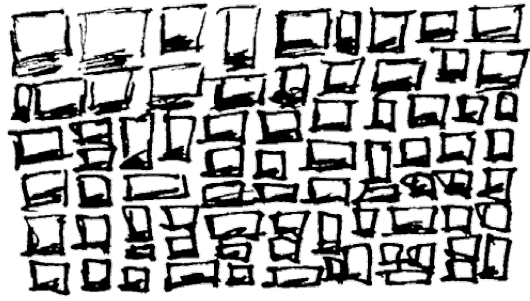

rood / wit

٤.٢.

Vortex

He feels a draught, like a partial vacuum. At the end of the passage, he finds himself in an identical square to the one that he has just left. 'Plein van Vrede' he reads. He notices the subtle play on words, but there is no time to consider it further. Dark clouds gather above the grandiose mansions. The wind picks up. Birds descend from the plane trees in droves. People flee. A man runs after his hat, the chase is futile. The van of 'Simons Painters & Decorators' turns the corner. The student with the pustular face goes into a side street. In a panic, Leclef dives into a doorway. Tiles fall from the roofs and shatter on the pavement.

A single thought buzzes through his head: a tornado. The wind rips the posters from the newsstand. Dust, leaves and broken tiles swirl together in a noisy, whirling dance before taking flight. The glass in the stand cracks and shatters, sending magazines and newspapers chasing after the leaves and dust like pieces of giant confetti ...

The spinning dance is so overwhelming that it fascinates him. He feels as though he has been sucked into a giant vortex of paper: coloured, ruled, perforated, vellum, newsprint. He is surrounded by every conceivable format. There has to be a printing house nearby. Folio, royal, imperial, octavo, quarto and elephant, cardboard and rag paper. Not that he can immediately identify all these in the midst of the maelstrom. But the words well up inside him, not unlike scraps of paper, cuttings and clippings. He is unable to halt the words that dance in his head. Only when everything is quiet, do the letters form a sentence. Paper is my alphabet, he discovers.

A man taps him on the shoulder. "Sir, we're about to close." He recognizes the bald man from earlier.

"Close?"

"It's six o'clock, sir. You must have fallen asleep on the couch. It's always so warm in the museum at this time of year."

He stands up, stunned. The whirlwind of paper has disappeared. The man accompanies him to the exit along the same dark corridor. The Vredeplein glows in the soft, evening sunlight. Employees (M/F) purchase their evening papers. Now and then, a leaf from the plane tree flutters past.

Omwenteling

Hij voelt een strakke zuigende tocht. Aan het einde van de gang arriveert hij op een plein, gelijkaardig aan dat wat hij zopas verliet. 'Plein van Vrede', leest hij. Hij merkt de nuance. Maar tijd om erbij stil te staan neemt hij niet. Donkere wolken pakken zich samen boven de statige herenhuizen. De wind wakkert aan. Vogels vallen in groten getale uit de platanen. Mensen vluchten. Een man rent vruchteloos achter zijn hoed. De bestelwagen van Schilderwerken Simons draait de hoek om. De student met het gezicht vol acne loopt een zijstraat in. In paniek vlucht Leclef een portiek in. Dakpannen slaan te pletter op de straatstenen en breken stuk.

Een tornado, gonst er door zijn hoofd. De posters op de krantenkiosk laten los. Stof, bladeren en stukjes dakpan dansen in een lawaaierige dwarrelspiraal en gaan de lucht in. Nu ziet hij het glas van de kiosk barsten, breken en versplinteren, tijdschriften en kranten vliegen de bladeren en het stof achterna, als een wolk van confetti van een gigantisch formaat.

De rondedans is zo overweldigend dat hij hem fascineert. Hij voelt zich opgenomen in één grote wenteling van gekleurd papier, gelijnd, geperforeerd, gevelouteerd papier, krantenpapier. Alle formaten papier slingeren om hem heen. Er moet hier een drukkerij zijn. Foliopapier, royaal, imperiaal, octavo, kwarto en olifantspapier, karton en linnenpapier. Niet dat hij het ronddwarrelende papier zomaar onmiddellijk kan benoemen in deze gigantische omwenteling. Maar deze woorden wellen in hem op, net als papierfragmenten, knipsels, snippers. Hij kan de dans van woorden in zijn hoofd niet stoppen. Pas als alles weer rustig wordt, vallen de letters samen en vormen een zin. Papier is mijn alfabet, ontdekt hij.

Een man tikt op zijn schouder. 'Meneer, we gaan sluiten.' Hij herkent de kale man van zo-even. 'Sluiten?'

'Het is zes uur, meneer. U moet op deze bank in slaap zijn gevallen. Het is ook altijd zo warm in het museum, deze tijd van het jaar.'

Verbouwereerd staat hij op. Het in het rond geslingerde papier is verdwenen. De man begeleidt hem naar de uitgang. Door dezelfde donkere gang. Het Vredeplein strekt zich uit in een flauwe avondzon. Bedienden (M/V) kopen de avondkrant. Af en toe dwarrelt er een blad van de platanen.

*“Folio, royal, imperial,
octavo, quarto and elephant,
cardboard and rag paper.
He is unable to halt the words
that dance in his head. Only
when everything is quiet, do the
letters form a sentence. Paper is
my alphabet, he discovers.”*

Tourbillon

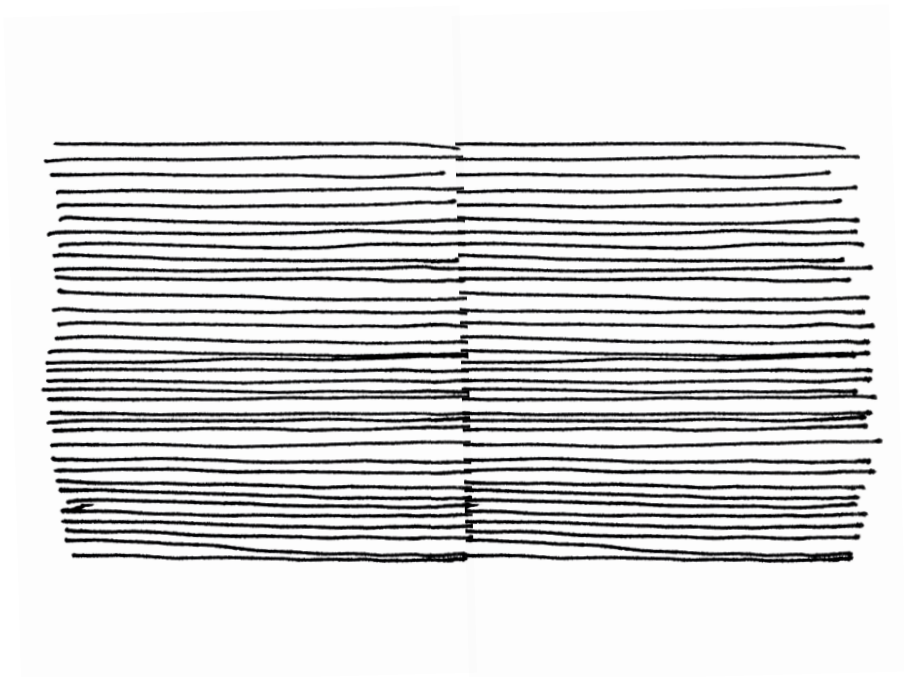
Le voilà se sentant comme aspiré par un violent courant d'air. À l'extrémité du couloir, il arrive sur une place semblable à celle qu'il vient de quitter. « Place de Paix », lit-il. Il note la nuance. Mais il ne prend pas le temps de s'arrêter. Des nuages sombres s'accumulent au-dessus des façades majestueuses. Le vent s'intensifie encore. Une nuée d'oiseaux s'envole des platanes. Les gens fuient. Un homme court vainement après son chapeau. La camionnette des peintures Simons tourne le coin. L'étudiant acnéique s'engage dans une rue latérale. Paniqué, Leclef se réfugie sous un portique. Des tuiles s'écrasent sur les pavés et se brisent en mille morceaux.

Une tornade ! Sa tête bourdonne. Les affiches se détachent du kiosque à journaux. Poussière, feuilles et morceaux de tuiles tourbillonnent en une spirale bruyante qui s'élève dans les airs. Il voit les vitres du kiosque se fissurer, se briser et exploser, les revues et journaux rejoignent les feuilles et la poussière, comme de gigantesques confettis. La ronde est si éblouissante qu'elle le fascine. Il se sent entraîné dans un formidable tourbillon de papier de couleur, ligné, perforé, velouté, papier lin. Tous les formats de papier tournoient autour de lui. Il doit y avoir une imprimerie par ici. Papier folio, royal, impérial, in-octavo, in-quarto et peau d'éléphant, carton et toile de lin. Il n'est pour l'heure pas en mesure de les nommer dans cet immense tourbillon. Mais ces mots jaillissent en lui tels des fragments de papier, des coupures, des rognures. Impossible de mettre un terme à la farandole des mots dans sa tête. Mais, quand le calme revient, les lettres se rejoignent pour former une phrase. Le papier est mon alphabet, remarque-t-il.

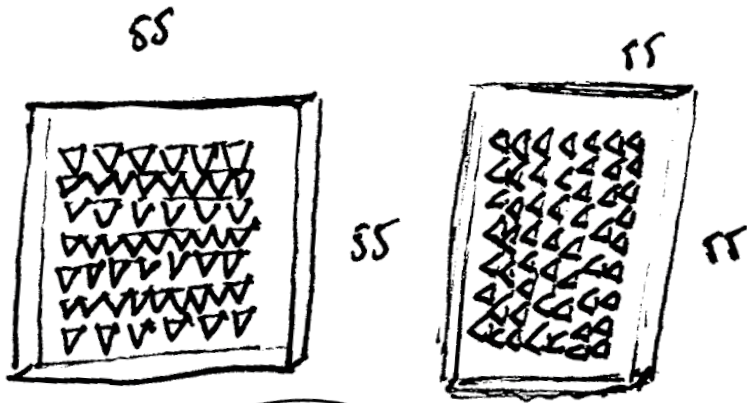
Un homme lui tapote l'épaule. « Monsieur, nous fermons. » Il reconnaît le chauve de tout à l'heure. « Fermer ? »

« Il est dix-huit heures, Monsieur. Vous avez dû vous endormir sur ce banc. Il fait toujours si chaud dans le musée à cette époque de l'année. »

Il n'en revient pas. Le tourbillon de papier a disparu. L'homme l'accompagne vers la sortie. Par le même couloir obscur. La place de la Paix s'étire sous un pâle soleil vespéral. Des employés (H/F) achètent le journal du soir. De temps à autre, une feuille de platane s'envole.

X 2
Triangles

Photography Raf Beckers
Texts Ivo Pauwels
Translation Marie-Françoise Osteaux, Dirk Valcke
& Helen Simpson
Editing Ann Brokken, Françoise Osteaux
& Martin Lambert
Extra images Sarah Van Hove & Jan Verlinde
Styling MH Stevens
Book design & typeset Studio Kluif

© Guy Leclef, www.guyleclef.be
© Lannoo Publishers, Tielt, 2015
ISBN 978 94 014 2798 2
Registration of copyright D/2015/45/265
NUR 642

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any other information storage and retrieval system, without prior permission in writing from the publisher.

If you have any questions or remarks, do not hesitate to contact our editorial team: redactiekunstenstijl@lannoo.com.

www.lannoo.com
Register on our website to regularly receive our newsletter with new publications as well as exclusive offers.